

CRÒNICA

Transcorreguts deu anys de la revista... (ER, XXII – 2000 / ER, XXXI – 2009). – El present volum és el que fa *deu* després de la represa d'aquesta revista, que tingué lloc a la primavera de l'any 2000. El volum, doncs, es diu així: *ESTUDIS ROMÀNICS. Revista fundada per R. Aramon i Serra. A cura d'A. M. Badia i Margarit i Joan Veny. Volum XXXI. Barcelona. Institut d'Estudis Catalans. 2009.* Vegeu-ne la coberta. No és sense un xic de temença que girem el cap enrere, per tal d'adonar-nos que, d'una manera o altra, els *ER* estaven en deute amb la seva primera època (1947-1987, anys de l'aparició dels vint volums que hi foren publicats). Havíem d'esforçar-nos per ésser bons hereus del clam per una llengua i una literatura que, vexades per l'opressió, ens marcaven la ruta per a tirar endavant amb serenitat i amb eficàcia.

Érem gent nova, però no desconexedora dels primers *ER* (als quals també els nostres noms els eren familiars). Érem gent jove, capaç d'enllaçar el clima i les metodologies en què ens havíem format amb un clima i unes metodologies que ens atreïen vers els mons nous que ja es feien sentir. Crèiem honestament que havíem sabut conciliar *nova et vetera* i que això ens preparava vers un demà sòlid i renovador per a la revista. Pel que fa als col·laboradors que haguérem d'escollir en reprendre'n la publicació, temíem que ens faltarien romanistes. Quant als qui s'integrarien al nostre grup, aspiràvem a poder combinar diversos criteris i diverses alternatives, com els següents: els països dels autors, així com llurs edats respectives, autors de prestigi o novençans, llengües en què rebem els articles i els textos (romàniques, és clar),¹ treballs sobre llengua o sobre literatura, temes antics o moderns, mètodes, etc. Hem classificat els treballs destinats a la revista en cinc grups: els *articles* pròpiament dits, la *miscel·lània* (d'articles breus o aportacions concretes), les *recensions* (de gran part d'obres de publicació recent), la *crònica* (d'actes, esdeveniments, homenatges, etc.) i les *necrologies* (que ens recorden vida i obra de mestres i col·legues que ens han deixat). Del primer volum que preparàrem (*ER*, XXII, any 2000) i dels que l'han seguit, podem dir que llur recepció positiva per part dels lectors del país i dels qui pertanyen a l'amable món de la romanística ens esperona a prosseguir la ruta empresa.

Per tant, si la feina feta en els deu anys transcorreguts ja ens aconsella de tirar endavant, l'experiència que hi hem adquirit, conjuntament amb la del Comitè de Redacció i les dels qui han pertangut o avui pertanyen al Consell Científic, ens permeten de mirar amb confiança el demà dels *Estudis Romànics*, en benefici de la llengua i la cultura catalanes.

A. M. BADIA I MARGARIT i Joan VENY
Director i Director adjunt

1. Malgrat que sempre hem dit que també admetríem textos en alemany i en anglès, la veritat és que els textos en aquestes dues llengües escassegen molt, perquè ja són els mateixos que les parlen els qui ens els trameten en una llengua romànica.